

noget Duffe om den Forandring, her er foreslaaet, hvorved Vælgere flyttes bort fra et Valgsted, der ligger umiddelbart midt imellem dem, til et, som ligger mange Mil borte. Altsaa, dette er ikke heldigt, og jeg tror, der er mange andre Steder rundt omkring i Landet, hvor Vælgere ogsaa ville frabede sig meget de Forandringer, Flertallet her har foreslaaet.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Bestemmelserne om Vælgernes Frihed til at afgive Stemme paa Valgdagen, der indeholdes i Lovforslagets § 4, synes efter den ærede Indenrigsministers Udtalelse at blive noget hjemløse. Det synes, at naar der ikke foreligger Bestemmelser, hvoraf det klart fremgaar, at Vælgene virkelig kunne have Frihed til at afgive deres Stemme paa Valgdagen, saa omfatter man den Sag med varm Interesse, men naar det kommer til Stykket, vil man ikke have Bestemmelser derom indførte noget Sted. Under Helligdagslovens Behandling var der i dette og i det andet Ting Tale om saadanne Bestemmelser, og det blev da udtalt under 2den Behandling i det andet Ting, at de ikke hørte hjemme i Helligdagsloven, men i Valgloven, og at de kunde optages i denne. Saa vidt jeg forstod en Udtalelse af den ærede Justitsminister i den Anledning, mente han ogsaa, at det var rettest at optage dem her i Valgloven. Den ærede Indenrigsminister mente ogsaa, saa vidt jeg forstod, at man kunde modtage den Bestemmelse, der findes i § 4, som den nu lyder, og det kan jeg godt forstaa, at han kan finde rigtigt, thi er der ikke forbundet Straffebestemmelser dermed, saa kan man jo opfylde Bestemmelsens Bud, om man vil, og lade være, hvis man ikke vil. Nej, hvis man vil, at Bestemmelsen virkelig skal overholdes, saa maa det medføre Straf at handle derimod, og derfor er det, at nogle Medlemmer have stillet Forslag derom. Naar den ærede Indenrigsminister med Hensyn til § 4, som den nu foreligger, sagde, at det blev vanskeligt at opfylde denne Bestemmelse, naar den ogsaa skulde angaa Statens Arbejdere, skal jeg bemærke, at det er nok muligt, at det kan være forbundet med nogle Vanskeligheder at gennemføre den der, men naar den blot kan gennemføres, saa er det jo tilstrækkeligt, og det mener jeg nok lader sig gøre. Der er nemlig kun Tale om Vælgere og ikke om de Arbejdere, der ikke ere Vælgere, og Staten har jo ogsaa Reserverbejdere. Det blev ogsaa meget rigtig udtalt af den ærede Minister ved 2den Behandling, at der staar ikke, at de paagældende skulle afgive deres Stemme paa Valgdagen. Naar

de spørges og svare, at de ikke ville, saa kunne de godt lade være at afgive Stemme og blive ved deres Arbejde. Naar der har været Tale om, at man skulde have saadanne Arbejdere, der vare Hjørvælgere, til at deltage i en Valghandling, ved jeg ikke, at det ikke hidtil har kunnet ske. Straffebestemmelsen i Vædringsforslaget Nr. 1 er, som det blev udtalt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bajer), i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Helligdagsloven. Naar den ærede Minister nu udtalte, at det skulde være aldeles urigtigt, at disse Sager skulde behandles som offentlige Politisager, kan jeg dog ikke se rettere, end at dette netop er rigtigt, hvis Bestemmelsen skal faa nogen Betydning. Hvis Forsølgelsen skulde ske privat af den, der mener sig forurettet, vilde det blive vanskeligt og bekosteligt for vedkommende at føre en saadan Sag. Jeg skal ikke forsøge dette videre, men blot anbefale at stemme for Vædringsforslagene under Nr. 1 og 2. — Dernæst har jeg en Bemærkning at gøre i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem fra Bælum (Bing). Det ærede Medlem sagde, da han først havde Ordet, at hvis det Forslag, vi nu have stemt for ved 2den Behandling, og som vi sandsynligvis ogsaa ville stemme for ved denne 3dje Behandling, ikke blev til noget, vilde han slutte sig til Regeringsforslaget, og det forstærkede han i sin sidste Udtalelse derhen, at naar Sagen kom tilbage fra Landstinget, vilde han ubeset tage Forslaget, som han kan faa det; han var, sagde han, en ivrig Medhjælper for at faa det Forslag gennemført, som Ministeren har forelagt. Man ser deraf, at der er en fuldstændig Sammensmeltning mellem den ærede Minister og det ærede Medlem. Det ærede Medlem vil tage Ministerens Forslag, naar det foreligger uden nogen som helst Vædring, og det siger han paa Forhaand. Naar Ministeren saaledes paa Forhaand ved, at man vil stemme for hans Forslag, hvorfor skulde han saa modtage nogen Vædring, som han ikke selv ønsker? Dette er dog den fuldstændigste Sammensmeltning med Ministeren, som jeg har hørt her i Tinget, og naar det ærede Medlem her eller gennem Organer uden for denne Sal fremtidig vil tale om Sammensmeltning, vil jeg haabe, at han vil mindes, hvad han her har udtalt over for den ærede Minister.

J. Scavenius: Som jeg allerede har ytret ved anden Behandling og for Næsten ogsaa skrevet i Betænkningen, er det min Hensigt at stemme mod Lovforslagets endelige Vedtagelse, og jeg finder mig derfor